

OMIA KUVIA NAISTEN KURSSILTA

Kuinka usein normaali ihminen pääsee keskelle kaupunkia meren rantaan vuosisadan vaihteen huvilaan, museokalusteiden sekaan syömään, nukkumaan ja piirtelemään?

Se oli olennaista arkitodellisuudesta vapautumisen kannalta. Villa Salin oli kuin nostalgista fiktiota - ehkä Muumilaaksoa - kun sinne saapui pimeänä, sateisena marraskuun iltona ja keltainen valo valui ulos vanhoista ikkunoista.

En tiennyt mitä odottaa. Olin nähnyt kuvan kurssin vetäjistä. **Rojusta**, eräässä perusnaistenlehdessä. Melkein kalju ja aika pelottava. Minulle kehittyi pikaisesti kauhukuvia puoliammattilaisia ja kaljuja feministinaisia raikuvasta koulutustapahtumasta, jossa jäisin antifriikkinä alkeisamatööriinä nurkkaan tärisemään, pahimmassa tapauksessa hiuksitta.

Mutta Roju ("nuori ja lahjakas") oli mainio - ensimmäiseksi räväytti esiin läjän *Elektraa*, *Tank Girliä*, *Dirty Plottea* (ja *Sarjainfoa*) etc jollaisia ihmeitä en tiennyt olevan olemassaakaan. Naissankareita! Naispiirtäjiä! **Bre-techer**, Roju ja minä alle 10-vuotiaana emme olekaan ainoita!

Roju selitti sen olevan tyyppillistä tälle sukupuolelle: piirretään pienenä ja sitten vasta aika isona, kun pojat jatkavat yhtä soittoa. Avoimien sarjakuvakurssien valtaenemmistö

Rojun vetämä sarjakuvapiirtämisen alkeiskurssi Omat kuvat järjestettiin 8.-10.11.

Villa Salinissa. Vain naisille.

Kurssi oli valtava menestys.

koostuukin pikkupojista. Mutta eihän naisille löydy esikuvia! Mistä saa *Dirty Plottea*?

Ensimmäinen sarjakuva luotiin yön levon jälkeen. Roju julisti, että sisältö on tekniikkaa tärkeämpi - ainakin toistaiseksi - ja kiteytti koko viikonlopun tekniikkaesitelmät pariin

minuuttiin. Tässä oli hyvät puolensa: sano-ma tuli takuulla visuaalista puolta mielenkiintoisemmaksi (vrt. **Palsa**). Alettiin ähertää mustalla tussilla tai huopakynällä 1-3 sivun kuvasarjaa aiheesta "Ensimmäinen X:ni" (Ensimmäinen!).

Strippi oli luonteva jatko croquis-harjoitukselle. Roju piirsi aloituskuvan jokatyön tustusta tilanteesta: istun kaikessa rauhassa julkisessa kulkuneuvossa, kun miespuolinen sosiaalitapaus jne. Jokainen jatkoi aihetta taipumuksensa mukaisesti sivun strippinä. Seuraavana päivänä taidot olivat kypsyneet jo sellaiseen pisteeseen, että parin kuvan strippejä kehkeytyi metritavarana. Ja miten tuoretta tavaraa: itseironista naisnäkökulmaa! Töistä liimailtiin kasaan aimo lehti, jonka ensipainoksesta oli jo Naisten huoneella kysyntää.

Kritiikkiä kurssilla ei esitetty ja se oli hyvä. Suurin osa kurssilaisista oli päätoimisesti muuta kuin piirtämiseen harjaantunutta, joten jos kuvissa on sisältöä, se riittää. Kättä on helpompi kouluttaa kuin päätä. Ja vaikka toisaalta on arveluttavaa eristäytyä naispiiriin, voi se olla paras keino houkutellessa paperille naisten tapaa tarkastella maailmaa. Koko ajan tapahtuu sellaisia mikroskooppisen pieniä, mitättömiä, älyttömän tärkeitä juttuja.

NETTE

